

"כִּי ה' דִּבֶּר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל" (י, כט)
 אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרָן קִיָּמָת לוֹ לְעוֹלָם
 הַבָּא, הוּא – הַדָּן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת (שְׁבַת קכז).
 בְּאִשֶּׁר רַבִּי יוֹסֵף זׁוֹנְדֵל מְסַלְנֵט, לָמַד בִּישִׁיבַת וּוּלוֹזׁיִן, רָאוּ חֲבָרָיו שְׁבַת־קוֹפָה
 מְסִימָת הוּא מְטִיל יוֹם בְּבִקְרַת הַשָּׁבָת, לְפָנָי הַתְּפִלָּה, בְּשׁוּקֵי הַגּוֹיִים, וּבְכַפּוֹ
 הוּא מְחַזֵּק מְקַטְרֵת טַבַּק קַטְנָה, בְּמִנְהַג הָאֲצִילִים.
 הַתְּנַהּגוֹת כְּזוֹ, הִיא מוּזָרָה, לְכַחוּר בֶּן יִשִׁיבַת.
 חֲבָרָיו הַתְּפִלָּאוֹ עַל הַדְּבָר וְרַנְנּוֹ עַל כָּךְ. עַד שֶׁהִגִּיעוּ הַדְּבָרִים לְרַבֵּם, רַבֵּי חַיִּים
 מֵיִסָּד יִשִׁיבַת וּוּלוֹזׁיִן.
 הוּא קָרָא לְתַלְמִידוֹ וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיִסְבִּיר אֶת הַתְּנַהּגוֹתוֹ הַמוּזָרָה.
 עָנָה רַבִּי זׁוֹנְדֵל וְאָמַר: אֲמַנָּם הַדְּבָרִים נְכוּנִים. אֲבָל יֵשׁ סֶבֶה לְכָךְ – נוֹדַע לִי
 שְׂיִהוּדִים רַבִּים קוֹנִים מִן הַשׁוּק, פֶּת שֶׁל אוֹפִים גּוֹיִים.
 כִּדִּי לְהַצִּיל אוֹתָם מִמְכָּשׁוֹל זֶה, אֲנִי מְסַתּוֹבֵב בְּכָל בִּקְרַת בְּמִקּוֹמוֹת שְׂיִישׁ שָׁם
 מֵאֲפִיזוֹת שֶׁל גּוֹיִם וּבְדַרְדָּר טִיּוּלֵי אֲנִי נִכְנָס לְכָל מֵאֲפִיָּה בְּאֲמַתְלָא שְׂאֲנִי צָרִיךְ
 לְהַדְּלִיק אֶת מְקַטְרֵתִי.
 בְּהַזְדַּמְנוֹת זוֹ תְּרִינִי מְדַלִּיק אֶת תְּקִיסָם וּמְשַׁלֵּיךְ בֵּין עֲצֵי הַתְּנּוּר. ע״י פְּעֻלָּה זוֹ,
 כְּבָר אֵינְךָ עַל הַפֶּת, דִּין שֶׁל פֶּת נְכָרִים.
 (הַצַּדִּיק ר' יוֹסֵף זׁוֹנְדֵל מְסַלְנֵט)

זוה מעשה המנורה (ח,ד)

אומר רשי: הראהו, הקב"ה, באצבע לפי שנתקשה בה, לכן נאמר
זוה. לפעמים המחשה כמו תמונה או חפץ עשויים להיות לעזר
 במהלך הדרשה

